

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCALĂ
SENTINȚA NR. 4
Ședința publică din ~~11.07.2006~~ **2007**
Președinte ~~DRAGOMIR~~
Grefier ~~DRAGOMIR~~

Pe rol fiind judecarea acțiunii având ca obiect „anulare act control” formulată de contestatorul ~~Ștefan Măruș~~, cu domiciliul în mun. Suceava, str. ~~Ștefan Măruș~~, jud. Suceava în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

La apelul nominal făcut în ședința publică răspunde contestatorul și consilier juridic ~~DRAGOMIR~~ pentru intimată.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Consilier juridic ~~DRAGOMIR~~ pentru intimată depune la dosar delegație.

Întrebate fiind părțile arată că nu mai au de solicitat alte probe în cauză.

Instanța constatând probatoriul administrat în cauză ca fiind epuizat și acțiunea în stare de judecată, acordă cuvântul la dezbateri.

Contestatorul ~~Ștefan Măruș~~ arată că, în mod corect și legal, pentru anul financiar 2000 și-a achitat conform deciziei de impunere impozitul pe venit și că datorită culpei unității intimată în anul 2006 a fost emisă în mod eronată o altă decizie de impunere. Solicită admiterea contestației și anularea deciziei contestate. Fără cheltuieli de judecată.

Consilier juridic ~~DRAGOMIR~~ pentru intimată, solicită respingerea contestației și menținerea deciziei contestate.

Declarând dezbaterile închise, după deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea adresată acestei instanțe la data de ~~11.07.2006~~ înregistrată sub nr. ~~100/2006~~, contestatorul ~~Ștefan Măruș~~ a chemat în judecată intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. ~~47/16.10.2006~~ emisă de DGFP.- Suceava precum și a Deciziei nr. ~~100/2006~~ emisă de Administrația Finanțelor Publice Suceava.

În motivarea cererii a arătat că pentru anul 2002 a fost emisă decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit, sumele stabilite achitându-le în cele patru tranșe stabilite cu precizarea că, pentru zilele de întârziere față de cele stabilite prin decizie, a achitat majorări de întârziere chiar

la data plății tranșelor de impozit, fiind menționate ca atare în chitanțele ce i-au fost eliberate.

A mai arătat că ultimul control anterior modificării legislației financiare care s-a desfășurat în perioada 25 – 27 iulie 2002, când a fost făcută definitivarea pentru anul 2001, nu s-a stabilit că ar avea datorii cu titlu de impozit sau alte sume în afara celor deja achitate.

A arătat că nu-și însușește constatările organului fiscal din luna iulie 2006 materializate prin Decizia nr. 2006/1000.

Precizează că față de ceea ce s-a stabilit inițial că ar datora cu titlu de plăți anticipate, respectiv impozit pe venit, a achitat în plus suma de 2.000 lei RON și că dacă, ulterior s-a stabilit că de fapt ar datora și această sumă pe care a achitat-o, datoria sa era deja stinsă prin plată și nu se puteau stabili majorări de întârziere.

Totodată a arătat că majorările de întârziere au semnificația unei sancțiuni pecuniare pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale și se calculează de la data la care obligația fiscală este scadentă, astfel supus exigibilă.

Susține că la data de 31 iulie 2006 i s-a comunicat de către intimată că datorează majorări de întârziere, fără a se stabili că datorează o sumă cu titlu de impozit și că dacă ar fi datorat impozit, majorările de întârziere se puteau calcula la suma respectivă abia după expirarea termenul de grație de 60 de zile, din motivarea deciziei nr. 2006/1000 rezultând însă că a fost operată compensarea celor două sume de 2.000 și 4.000 lei.

Față de împrejurarea că această situație a fost constatată abia în anul 2006, arată că nu îi este imputabilă, majorările de întârziere putându-se calcula numai dacă nu ar fi achitat în termenul stabilit ceea ce datora cu titlu de impozit, datorie care trebuia să-i fie adusă la cunoștință, ceea ce însă în realitate nu s-a întâmplat.

În dovedirea susținerilor a depus înscrisuri.

Intimata, prin întâmpinare a solicitat respingerea contestației ca nefondată.

În drept a invocat dispozițiile art. 63 alin. 1, 2, 6 din OG. nr. 73/1999 respectiv art. 67 alin. 2 din OG. nr. 7/2001.

Examinând contestația, Tribunalul Suceava o va admite pentru cele ce urmează:

Prin Decizia nr. 2006/1000 emisă de Administrația Finanțelor Publice Suceava s-a stabilit în sarcina contestatorului obligația de plată a sumei de 2.000 lei RON reprezentând dobânzi la sumele datorate cu titlu de impozit plăți anticipate aferente anului 2000.

Contestatorul a atacat această decizie, apărările sale fiind însă respinse prin Decizie nr. 2006/1000.

Se apreciază că numitul contestator nu datorează sumele imputate.

Ca urmare a depunerii de către contestator a declarației privind veniturile estimate pentru anul 2000 a fost emisă decizia de impunere pentru plăți anticipate pentru anul 2000 nr. 2000/1000, prin care s-a stabilit un impozit de plată în sumă de 2.000 lei RON, având rate în quantum de 500 lei RON cu data scadentă la 15.03.2000, 15.06.2000, 15.09.2000 și 15.12.2000.

În urma reverificării impunerii aferente anului 2000, tranșele de impozit care trebuiau achitate la termenele stabilite în decizie au fost modificate, rezultând o diferență de impozit de plătit de lei RON precum și dobânzi de întârziere în cuantum de lei RON.

Astfel cum rezultă din înscrisurile cauzei – necontestate de intimată – contestatorul a achitat sumele stabilite, iar pentru zilele de întârziere față de cele stabilite prin decizia emisă, a achitat majorări de întârziere.

În anul 2002 când s-a făcut definitivarea fiscală a anului 2001, nu s-a stabilit că ar datora cu titlu de impozit alte sume în afara celor achitate.

Cu toate acestea, în anul 2006, i-a fost comunicată Decizia nr. în a cărei anexă se arată că datorează cu titlu de impozit, iar în loc de impunere anuală se arată că a plătit cu lei mai mult, stabilindu-se astfel că operează compensarea.

Considerăm că contestatorul nu datorează sumele imputate întrucât nu s-a demonstrat existența vreunei restanțe a acestuia către bugetul de stat la rubrica impozit pe venituri, actele evocate demonstrând contrariul.

Neexistând o datorie proprie, nu se poate pune problema calculării unor majorări de întârziere.

Așadar, nu s-a demonstrat culpa contestatorului care a aflat despre pretențiile intimitei aproape după 6 ani, împrejurarea ce într-adevăr nu-i este imputabilă.

Pentru cele ce preced, văzând disp. art. 74 din OG. nr. 73/1999, Tribunalul Suceava va admite acțiunea, va anula Decizia nr. emisă de DGFP. Suceava și Decizia nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice Suceava.

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :**

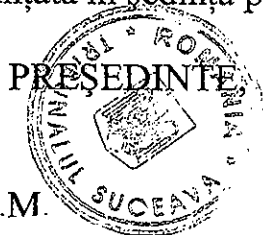
Admite acțiunea având ca obiect „anulare act control ” formulată de contestatorul cu domiciliul în mun. Suceava, str. nr. județul Suceava în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

Anulează Decizia nr. din a DGFP.- Suceava și Decizia nr. din emisă de Administrația Finanțelor Publice Suceava.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 2007.

Red.S.A.
Tehnored C.M.
4 ex./.

